

ήδη και εις τὴν ἐποχὴν τοῦ Βυζαντίου «τὴν ἀπρόσωπον τῶν τῆς κοινοβιακῆς ἐξισοπέδωσης τῶν πιστῶν», ἐνθ' αἱ νεοελληνικαὶ κινήσεις (...) ἤσαν κοινοπραξίαι στρατευομένης» (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, «Κοινωνιολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ», Ἐπιθεωρήσεις Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τεύχος 2-3, σσ. 81-2). Καὶ ὅταν ὁ συγγραφεὺς προτείνει νὰ ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν χώραν μᾶς καὶ δὴ εἰς τὸν χρόνον τῆς οικονομίας τοῦ πνεύματος τοῦ κοινοτισμοῦ, διὰ τῆς Συμμετοχῆς» (σ. 205), ἐνθυμούμεθα πάλιν τὸν κ. Τσάκωνα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἐτη τονίζει ὅτι «ὁ Νεοελληνικὸς κόσμος μόνον διὰ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν παράδοσιν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὁμαλὴν τάξιν». (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, Προβλήματα Ἑλληνικότητος, (κείμενα δημοσιευθέντα περιοδικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν), Ἀθήναι 1970, σ. 32).

Π. Α. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Διοίκησις, ὑπὸ Χριστοῦ Κ. Μιχάλου, ἔκδοσις Gutenberg, Ἀθήναι 1969.

Κατὰ περισσότερον ἀπὸ μία ἄλλη παρουσίασις βιβλίου δὴ ἤθελα νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ σημεῖωμά. Καὶ τοῦτο διότι πάλαι ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συνθέσω μίαν κάποιος ἐκτενὴ μελέτην περὶ γραφειοκρατίας, παρακινουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ ταιλαπωριῶν τὰς ὁποίας μὴ προσέφερον ὀριζόμενοι ὑπὸ κροῦ τῆς. Ἄνευρον λοιπόν εἰς τὴν οικογενειακὴν βιβλιοθήκην τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χρ. Μιχάλου *Ἡ Διοίκησις*, προτιθέμενος νὰ τὸ χρησιμοποιήσω ὡς βιβλιογραφικὸν βοήθημα. Μετὰ τὰς πρῶτας σελίδας ὅμως ἀνέλθην ἐν μεγάλῃ ἡν χαρᾷ ἐν τῇ μελέτῃ «πειρὴ γραφειοκρατίας» εἶεν ἡδη γραφῆ, καὶ μάλιστα ὅπως τὴν ἀνερευνήσῃ ἐν: Μελέτη «κατὰ γραφειοκρατίας». Τοῦτο πιστεύω ὅτι δικαιολογεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν μὴ τὸν ὀποιον παρουσιάσῃ τὴν *Διοίκησιν*.

Ἡ καλύτερη παρουσίασις τοῦ βιβλίου θὰ ἦτο ἡ ἀντιγραφή του. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι ὅσον συμπετυκνωμένη ἡ ὁδία, ὅπως περαιτέρω συμπύκνωσις δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Ἄντ' αὐτοῦ, παραυλοῦσθ' ὁμόν: «...Ἀμετρίτου εἰς τὰς Διοικητικὰς μελέται. Πάσχυον ὅμως ὅλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐλλόττωμα τῆς κατατρίβῃν εἰς τὰς θεωρίας. Φυσικὰ ἀπαράτρητος ὁ ὀρισμὸς. Καὶ αἱ ἀναλύσεις. Καὶ αἱ τοποθετήσεις. Καὶ τὸν κκεκῶνα τὸν, ὅμως, καταποντίζεται, συχνὰ, ἡ ὁδία...»

Ἀκολουθεῖ μία γλαφυρὰ ἱστορικὴ ἀνάλυσις τῆς διοικήσεως καὶ τῆς σταμίας ἀεὶ φῆς τῆς, τῆς γραφειοκρατίας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐντέθεν.

Ἀνακαλύπτομεν ἐν συνεχείᾳ, μαζὶ μὴ τὸν συγγραφέα, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πάντοτε ἐν:

«...Τὸ χερότερον εἶναι ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσις ἐβάρυνε, κυρίως, ἐπὶ τῆς ποιότητος. Ἐδῶ ἐγκτεται καὶ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς κακοδομίας, εἰς τὴν ὁποίαν περιήχηθ' ἡ Διοίκησις...» «...Καὶ ἐξ ἄλλου,

ἡ ἀξίωσις τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ δικαία ἀμερόληπτος, ταχία καὶ θετικὴ ἱκανοποίησις τῶν ὑποθέσεων του, αἱ ὁποιαί, εἴτε ἠθικῶς, εἴτε οικονομικῶς ἐνδιαφέροντος, εἶναι, πάντως, σημαντικαὶ διὰ τὴν ζῶην. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἰαδιόητος ἐπιείκεια εἰς τὴν στελέχων τῆς Διοικήσεως καθίσταται αὐτομάτως σκληρότης ἐναντίον τοῦ λαοῦ... Ἐτεῖ ἐργεταί εἰς τὴν σκένιν ἐκείνη ἡ μείστις παρατηρητικότητος κρίσις τοῦ Σοπενγῶουερ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐμφυτος ἱκανότης δύναται, σχεδόν, νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν ἑλλειψιν μορφώσεως. Ἀλλὰ καμία πνευματικὴ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ ἀναληρῶσῃ τὴν ἑλλειψιν ἐμφυτοῦ ἱκανότητος...»

Προχρὸς κάπως ταχύτερον, ἀπαριθμῶν τοὺς τίτλους τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ κέντρον βάρους τοῦ βιβλίου: «Ἀντικεινικὴ νοοτροπία», «Ἀναξιόπιστος», «Ἐνοχος λοιπὸν», «Νομοθετικὸς λαβύρινθος [περὶ αὐτοῦ πλέον!], «Ἡ παράδοσις», «Παγκόσμιον τὸ πρόβλημα», «Ἡ ἑλληνικὴ εἰκὼν», «Ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς», «Τεράστιον ἱστορικὸν ἔργον», «Αἰρίζεται τῆς κακοδομίας», «Τὸ ρωσφετ», «Ἡ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν πολιτικῆν», «Ἡ γραφειοκρατία».

Σταυροῦσθ' ὁμόν:

«...ἴστεροτοῦ, ὁλοέν καὶ περισσότερον, ὁ μηχανισμὸς τῆς γραφειοκρατίας. Ὁ πολυλοπὸς αὐτῆς ἡπλοτοῦ μὲ σταθερὰς ἐπικρατικὴν δύναμιν. Καὶ περιέφυγγε μὴ προτοσαν παραλυτικὴν δύναμιν ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως...»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ διήγημα Ὁ κῆριος Τημητάρχης τοῦ Ζαχαρία Παπαντωνίου:

«...Ὁ κ. Τημητάρχης μαινοῖνται στὸ γραφεῖο τὸν βῆκε μέσα τὸν λαμπρὸ ἥλιον νὰ τὸν κρατῆται εἰς ἀναφορῆς, τῆς υπογραφῆς καὶ τῆς ἀναβολῆς... Τρέμου τὴν ὑπογραφήν του. Ὁ τελευταῖος γραφίσις τῆς ἐπαρχίας τὸν νοιθεῖ. Οἱ πῖο δυνατοὶ τὸν πολιτευόμενοι ἔχου τὴν ἀνάγκη του καὶ τὸν κολεκτοῦσαν. Ὁ Ὑπουργὸς ὁ ἴδιος εἶναι μελαστόλακτος μαζὶ του ὅπ τὸν φόβη μπος τοῦ καταφέρει καμμιὰ σιγανὴ γραφειοκρατικὴ μαχαίρια, τέτοιος ποῦ εἶναι, ἠογος σάν βαθὺ ποτάμι, ἄμυλτος σάν πηγάδι, κύτοχος τῆς Ὑπηρεσίας, μοναδικὸς γιὰ λύσεις καὶ περιπλοκῆς... Οἱ ἄκελοι. Νὰ τοὺς ἀνοίγῃ! Νὰ τοὺς διαβάξῃ!... νὰ περιμένουν τὸ νῆμα του... Ἀπειρεὺς ὑποθέσεις νὰ σταματοῦν ἐκεῖ καὶ νὰ ὀριζοῦνται ἀργά, σάν τὰ φροῦτα στὸν ἥλιον... Ἡ εὐτυχία τῆς ἀναβολῆς...»

«Ὁ ἥλιος χυθῶναι τόσο ἠδονικά στους φακέλους καὶ στοὺς κώδικας, ποῦ ὁ Τημητάρχης ἐνοῖσσε νὰ τὸν κυριεῖαι ἀκράτητο συναίσθημα παντοδυναμίας. Ἐκείνο τὸ πρῶτ' ἐπώρησε κάποιον γελοῖον, ἀπόφασε τὴν στασιμότητα τοῦ Κουτσόπετρον, ἐματώισσε δύο χρήσιμα ἕγγρα ὀδοποιίας, εἰς «βῶδον» τὸν κλητῆρα, ἔβρισε ἕνα γραφεῖο, καί, ὅταν πῆγε γιὰ εἰρήσιν στὸν Ὑπουργὸ, ὁ ἀναποδογύρισε δύο σπουδαῖατα νομοσχέδια, ποῦ εἶχε σχεδίασει, ἐπειδὴ τὸν τρώμαξε μὲ τὴν χρονολογία, τὰ ἄθρα καὶ τὰ νοῦμερα, ποῦ

ἐβγαλε μέσα ἀπὸ τὰ χίλια συρταράκια τῆς μνήμης του. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐνοῖσσε τόσο πολὺ πὸς εἶναι ἀπαράτρητος». Συνεχίζῃ ἀπαριθμῶν τίτλους κεφαλαίων: «Γραφειοκρατικὴ τυραννία», «Ὁ συγκενωροτισμὸς», «Διὰ τὸν ἐντυπώσεως», «Ἡ Ἐβκόλος Ἄσπερ», «Αἱ συμβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί», «Ἡ διαδικασίᾳ [μῖα παρένθεσις: ὁ σκοπὸς ἀμύζει τὰ μέσα, ἐρ' ὅσον, ὅμως, τὰ μέσα δὲν σπῖλάνον τὸν σκοπὸν: αὐτὸ εἶναι τὸ πῆρες διάγραμμα γνωστοῦ τάγματος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας: ἡ ἀπέραντη ὅμως διαδικασίᾳ (μέσον) σπῖλῶνει τὸν σκοπὸν (εὐρυθμὸς λειτουργία τοῦ Κράτους) διότι ἐν ὀνόματι τῆς (τῆς διαδικασίας) ταλαιπωροῦνται τὸσον οἱ πολιταῖ ὅσον καὶ τὸ Κράτος. «Ἡ πολυνοῦσις», «Οἱ ἐπιστιμωμενος», «Ἡ ἀναδιοργάνωσις», «Παρεξήγησις τοῦ μύχθου», «Ὁ Τσῶρτσιλ ἐξηγή», «Πραγματικὴ εἰσβολή», «Αἱ ἀρμοδιότητες», «Ἀνάγκη συντονισμοῦ», «Νέοι στόχοι, νέες ἐπιπέδες».

Ἐνα ἀκόμη αὐτοῦτον τίτλου τοῦ βιβλίου ἐπιτρέπω μὴ νὰ παραθέσω: «Ὁ Τσῶρτσιλ... ἐδίδακεν ὅτι ἡ ἐργασία γραφεῖου δὲν εἶναι ἐργασία ἀποθήρασις. Καὶ συνεπῶς δὲν ἐνδιαφέρουσι ὀρες ἄλλὰ τὸ ἔργον. Φυσικὰ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχουσι καὶ λόγοι συντρέχοντες εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐργασίας». Ἀλλὰ... «καὶ δὲν εἶναι, ἐπίσης, ἐπιτετραμένον τὸ κριτήριον [τοῦ χρόνου] διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν του καὶ ἐντέθεν διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ ὀδιστικὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς τὸν πολίτην, νὰ ἐγκτεται μόνον εἰς τὴν διάρκειαν καθηλῶσεως του εἰς τὸ γραφεῖον... Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως βαπτικὴ εἶναι ἡ τοιάτη μορφή ἐργασίας. Ὅδηγεῖ εἰς μαρμαρὸν νυχῆς καὶ εἰς ἐξασθένειαν βιολογικὴν. Καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις ἀποβαίνει πολλὰ πῆ...»

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Μιχάλου διακατέχεται ἀπὸ δύο ἀρχάς: ἡ μῖα ἐκφράζεται ρητῶς, εἶναι ἡ πρῶτη πρότασις τοῦ προλόγου, «Ἡ διοικητικὴ μεταρρυθμισίς, μὲ λογικὴν ἀξιολόγησιν, προβαδίζει πῆσις ἐθνικῆς ἀναπτύξεως», ἡ δευτέρα ἀρχὴ εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ρητόν: «Ὅκ ἐν τῷ πλόω τὸ εὐ ἄλλὰ ἐν τῷ εὐ τὸ πλόω».

Μία διαπίστωσις καὶ μῖα εὐχὴ, ἀντὶ συγγραρητήριον πρὸς τὸν συγγραφέα: Μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου εὐρίσκει καὶ πολλὰς ἐμπειρίας, προσωπικὰ καὶ γνωστῶν τὸν προσώπων. Ἀυτῆ ἡ διαπίστωσις. Ἀυτῆ. Καὶ ἡ εὐχὴ, τὴν ὁποίαν μοιραζόμεθα μὴ τὸν συγγραφέα πολλοὶ Ἑλληνας: νὰ παραμείνῃ μόνον ἱστορία ἡ περιγραφομένη εἰς τὴν *Διοίκησιν* κατὰστασις. Τότε ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου θὰ ἔχη ἐπιτελεθῇ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίου σκοπὸς.

Γ. Θ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

Ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόθεσιν συνοπτικῆς παρουσιάσεως τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ἔδωκεν ἡ μελέτη τῆς βιβλιογραφίας εἰς τὰ πλαίσια ἐρεῖνης ἡ ὁποία διεξάγεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Κοινο-

νικὸν Ἑρευνῶν με θέμα «Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων».

Τὰ βιβλία αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς ἐρεῦνας καὶ θεωρίας ἐπὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν μελέτην καὶ κριτικὴν τῶν περιεχομένων τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν τῶν ἐρευνῶν, εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μεθόδων μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σωφρονιστικῶν καὶ θεραπευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀνήλικοι αὐτοὶ προσάγονται.

Juvenile Offenders before the Courts, ὑπὸ Max Grünhut, Oxford Clarendon Press, 1956.

Λειτουργία τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ. Πρόπος μεταχειρίσεως τῶν προσαγομένων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων κατὰ ἀδικήματα, φύλον, ἡλικίαν καὶ περιοχὴν κατὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον. Ἀποτελεσματικότης τῶν λαμβανόμενων ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων σωφρονιστικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων. Κριτικὴ τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν καὶ συσχέτισις αὐτῶν μετὰ τὴν κοινωνικὴν δομὴν ἐκάστης περιοχῆς, τὰς στάσεις τῶν κατοικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας.

The Young Delinquent, ὑπὸ Sir Cyril Burt, University of London Press.

Μελέτη 197 περιπτώσεων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν (123 ἀγοριῶν, 74 κοριθίσσων) εἰς περίοδον 10 ἐτῶν. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἐκ 450 μαθητῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως μετὰ τὴν ἐν λόγω ἐγκληματίαν.

Μέθοδος: Διερεύνησις τῆς κληρονομικότητος, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἐννοιαφορῶντων, συνηθειῶν, ἰκανότητων καὶ συναισθημάτων τῶν νέων τῶν δύο ομάδων διὰ τὴν ἐξέρευσιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἐγκληματικότητος.

Πόρῳμα: Πολλὰπλῶς τὰ αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος. Ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος, οἱ τοῦ οικογενειακοῦ εὐρέθησαν πολὺ σπουδαιότεροι αὐτῶν τοῦ ἐξωοικογενειακοῦ. Ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς οικογενείας ἐνεφανίσθη ὀλιγώτερον ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν ἐγκληματικότητα συγκρινομένη μετὰ τὴν ἡθικὴν ὑπόστασιν τῆς οικογενείας καὶ τὴν ἐλλειψὴν πειθαργίας. Αἱ φυσικὰ ἀνομαλίας παρουσιάζονται ὀλιγώτερον σημαντικαί διὰ τὴν ἐγκληματικότητα (κατὰ 50% περίπου) τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῶν ἀνηλίκων.

Young Offenders, ὑπὸ A.M. Carr-Saunders, Hermann Mannheim, E. C. Rhodes, Cambridge University Press, 1942.

Περὶ τῆς τῶν κυριωτέρων ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν αἰτιῶν τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος. Περιεχομένων τῶν στατιστικῶν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων εἰς Ἀγγλίαν. Μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος 1.000 νέων τοῦ Λονδίνου καὶ ἰσαριθμῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας, προσαχθέντων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων τὸ ἔτος 1938. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἀποτελουμένην ἀπὸ νέους τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ σχολείου μετὰ τῶν ἐγκληματιῶν.

Πόρῳμα: Σχέσις μεταξὺ ἐγκληματικότητος καὶ ἀνομήλου οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, ἤτοι (1) ἀπουσία ἐνὸς ἐκ τῶν γονέων, (2) προστρῖβα γονέων, (3) πολὺ ἀσπῆρὰ ἢ πολὺ ἐπιεικῆς στάσις γονέων πρὸς τὸν ἀνήλικον, (4) παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν, κτλ.

Unraveling Juvenile Delinquency, ὑπὸ Sheldon and Eleanor Glueck, Harvard University Press, 1950.

Κλασικὴ μελέτη 500 ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν καὶ 500 νομοταγῶν νέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας, πνευματικῆς ἰκανότητος, ἔθνοφυλετικῆς καταγωγῆς καὶ οικονομικῆς καταστάσεως μετὰ σκοπὸν (α) τὸν ἐντοπισμὸν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐγκληματιῶν καὶ μὴ καὶ (β) τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἰσχύος παραγόντων γενικῶς παραδοσθέντων ὡς ἐγκληματογόνων.

Μέθοδος: Ἰατρικὴ καὶ ψυχιατρικὴ ἐξέτασις τῶν νέων ὡς καὶ μελέτη τῆς οικογενειακῆς καὶ ἰδιωτικῆς τῶν ζωῆς, σχολικῆς ἐπιδόσεως, σωματικῆς διαπλάσεως, εὐφροίας καὶ προσωπικότητος.

Πόρῳμα: Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς νομοταγεῖς, χαρακτηρίζονται: (1) ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς διαπλάσεως ὡς μεσομορφικοῦ τύπου (μυῖαι, εἶδος, γερὸν), (2) ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοσυγκρασίας, ἐνεργητικῆς, ἀνίσχυου, ἐνστικτώδους, ἐξωστρεφεῖς, μαχητικοῦ καὶ συχνὰ σαδιστικοῦ, (3) ἀπὸ ἀπόψεως στάσεων, ἔθνηθικου, μνησικακοῦ, φιλοπόπου, ἀπειθικοῦ, πεισιμονῆς, ἀνυπότακτο εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐχθροῦ τῆς συμβατικότητος, (4) ψυχολογικῶς εἰς τὴν ἀμεσον καὶ συγκεκριμένην παρά συμβολικὴν πνευματικὴν ἔκφρασιν καὶ ὀλιγώτερον μεθοδικὸν χειρισμὸν τῶν προβλημάτων, (5) τοῦ οικογενειακοῦ τῶν περιβάλλοντων εἶναι (α) μάλλον ἀσταθῆς, (β) χαμηλῆς ἠθικῆς στάθμης, (γ) οἱ γονεῖς τῶν δὲν δεῖκνουν ἐπαρκῆ στοργὴν καὶ κατανόησιν πρὸς αὐτοὺς.

The Young Delinquent in his Social Setting, ὑπὸ Thomas Ferguson, Oxford University Press, 1952.

Μελέτη περιπτώσεων νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐμφανιζομένη εἰς 3 ομάδας νέων: (1) 1.349 ἀγοριῶν τὰ ὁποῖα δέκονταν τὴν φοίτησιν εἰς τὰ σχολεῖον εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, (2) 489 σωματικῶς ἀναπτῶν νέων καὶ (3) 351 πνευματικῶς καθυστερημένων νέων. Συσχέτισις τῆς ἐμφανιζομένης μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν ἐγκληματικότητος, μετὰ τὴν ἰσχύος παραγόντων, ἤτοι οἰκιακῆς συνθηκῆς, οικογενειακῆν καταστάσιν, σχολικῆν ἐπίδοσιν, ἐξωσχολικὴν ἐργασίαν, φυσικὰ χαρακτηριστικῶν τῶν ἀνηλίκων, κτλ. Σύγκριστις παραγόντων τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος.

Πόρῳμα: (1) Ἐκ τῆς πρώτης ομάδος τῶν ἀγοριῶν ἐκείνου μετὰ τὴν χαμηλότεραν σχολικὴν ἐπίδοσιν ἐνεφανίσθησαν περισσότεροι ὡς ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι. Αὐτὸ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐξερέσεως ἰκανοποιητικῆς ἐργασίας καὶ παραμονῆς εἰς αὐτὴν. (2) Ἡ παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς κακοῦ γονέως ἐνεφανίσθησαν ὡς σημαντικαὶ παράγοντες. (3) Μεταξὺ τῶν πνευματικῶς καθυστερημένων νέων τὸ ποσοστὸν ἐγκληματικότητος καὶ ὑποτροπῆς ἐνεφανίσθη μεγαλύτερον.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΡΡΕ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΕΡΕΥΝΩΝ

Revue de Recherches Sociales

Τριμηνιαία ἐκδόσις
τοῦ Ἔθνικοῦ Κέντρου
Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν

*

Ἔτος πρῶτον. Τεύχος 4ον & 5ον
Ἀπρίλιος - Σεπτέμβριος 1970

διευθυντῆς ὑπεύθυνος κατὰ νόμον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
Καραοῤῥ-Δημητρίου 26, Φιλοθέη
ὑπεύθυνος ἑλης Σ. Παρασκευᾶ-Σακκά

ὑπεύθυνος τυπογραφείου Π. Ραυτοπούλου

Ἄστρου 142, Κολωνός

στοιχειοθεσία-ἐκτύπσις ΠΑΤΡΙΣ
ἐκδόσις: μονοτυπία: Α. Μπαρλαούρας,
Κ. Οικονομῶπουλος, στοιχειοθεσία: Σπ.
Ρίτζος, Χρ. Γκοῤῥμας, ἐκτύπσις: Α. Κου-
κούλας, βιβλιοδεσία: Ἀργ. Ταζιάρης

ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
Ἐγχεσίαι Ἐνημερώσεως ΕΚΚΕ

*

ΤΙΜΗ ΔΙΠΛΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 40
Single copies of this issue \$ 5

συνδρομὰ ἑσωτερικῶν (4 τεύχη):
διὰ ἰδιώτας δρχ. 80,
διὰ σπουδαστὰς δρχ. 40,
διὰ νομικὰ πρόσωπα, τραπέζας,
ὄργανισμοὺς δρχ. 150,
συνδρομὴ ἐξωτερικῶν (4 τεύχη): \$ 8